

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Colloquia cum secularibus quomodo instituenda. Cap. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

habet virum. Si enim feceris quod debes, fieri potest, ut pluribus spiritualibus filii circumcangaris, quam celebres Concionatores & Confessarij, teque postea miraberis tantis filiorum manipulis vallari, & dices in corde tuo: Quis genuit mihi istos? Ego sterilis & non pariens: Ego non sum Prædicator, non Confessor, non doctus, & istos quis entruit, quis eos mihi dedit? dicam, oratio, suspiria, lacrymae & gemitus. Desiderium quippe pauperum exaudiuit Dominus. Oratio humilantis se penetrat caros: Deus voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiens. Hoc unum est, quod tam multos filios dat ei, qui videbatur sterilis, & patris nomine non appellabatur.

1.6.c. 16.

Vit.

Hoc Concionatores, & Confessarios sæpe recognoscere debere, dicebat B.P. Franciscus Xaverius, primò quidem, ut Fratribus suis se non præponerent, sibi persuadendo plus illos se presentare & operari: deinde, ut hoc pacto maiori inter se omnes ynone & caritate connectantur.

Ad hæc habent & aliud in hoc commodum & bonum Laici, scilicet, quod cum ipsis fructum & lucrum aliquod in animabus, eo quo diximus modo faciunt, securiores sint, quam aut Prædicatores, aut Confessarij, aut Lectores Scholastici; propterea quod Concionator & Lectio, sæpe in magno evanescendi superbiedique agant periculo; Confessarius vero dubius semper sit, malè an benè procedat.

Huc accedit, quod magnas ministerio & munia hæc sollicitudines & impedimenta involvant, ita quidem, ut non raro homo, qui ipsis ritè perfungatur sui ipsis obliuiscatur, ac se ipsum & proprium profectum negligat. At Fratres Laici securè rem suam agunt, meritumque & quæstus eorum in tuto est, quia ab hac vanitate nec non ab hisce curis anxiis & scrupulis planè liberi sunt. Adeò, ut semper aliquam in lucro nostro partem habeant, & non raro etiam potissimum & maximam, dispendij vero nostri minimè participant, sed id totum nostrum sit, totum nobis obueniat. Utinam vero interdum non contingat, ut Concionator vanam gloriam metat, Frater vero Laicus omnem fructum & profectum qui fit, ad se trahat, (quia non bona sed iniqua hæc esset partitio) sed omnes laboris nostri fructu gaudeamus, omnia ad maiorem Dei gloriam semper faciendo.

CAPVT VIGESIMVMQVINTVM.

Colloquia cum secularibus quomodo insituenda.

133. *IN colloquiis cum Externis, agant de rebus spiritualibus, ut eos iuuent, prout prescribitur in Regula 24. Comm. & Reg. 9. Coadiut, ut*

datà commoda occasione vtantur pī colloquii proximum ad meliorem promouere & consilio atque exhortatione ad bona opera, præfertion ad confessionem excitare, videndo ne limites sibi à Regulâ præscriptos excedant. Ideò in Reg. 42. Communeditum est, ut id procurent pro ratione sui gradus, hoc est, ne eo modo quo Sacerdotes & Fratres Theologi faciente solent, resoluendo casus conscientiarum & doctrinas Theologicas proponendo vel explicando. Hoc enim ad Laicos Fratres non spectat.

Hoc exequebatur supra laudatus Coadiutor Vit. Al. noster Ioannes Ximenez: Nam stiebat valde proximorum salutem, & ut omnes Deum agnoscerent, eiusque legem sanctissimam custodirent, ex quo oriebatur internum quoddam consilium ad homines iutandos. Cum omnibus enim rusticis & ignarib[us] hominibus occurribus ita colloquebatur, ut inciperet ab aliquo re, quam illi libenter audiebant, sed mox transferat ad id quod ipse evipiebat, fructum scilicet animarum eorum, & ita miscebat sermones de Deo, Præcogitatibus autem, quæ illis esset dicturus: & talen scientiam, ac peritiam ipsius gradui accommodata Dei ei dederat, adeoq[ue] suauiter agebat, ut ordinariæ eos lucraretur & in moribus ac vita mutaret quibuscum agbat.

Simili modo alter noster Coadiutor Alphonsus Rodriguez, cum officium Ianitoris per aliquot decades annorum obiret, tam salutaria miscebat cum externis colloquia, præfertim cum studiosis, ut quam plurimos ad statum Religiosum amplectendum, alios vero feret innumeratos, ad vitam pię traducendam adduxerit. Idem faciebat Paulus Cicottus Coadiutor Ital[us], fama sanctitatis Romæ celebris, cum eadem etiam sancte mortuus, ut alios multos non cōmemorem.

CAPVT VIGESIMVMQVARTVM.

Vsum pilei Clericalis non exigant.

CVM hoc Opusculum potissimum scriptum in gratiam Personarum Societatis ad obsequia manualia domestica receptarum, necessarium videtur, ut hoc loco attexam causas quibus mota est Societas nostra, ut in septimā & octauā Congregationibus generalibus, post longam deliberationem & rationem pro vita que parte discussionem, statuerit, ne in posterum Laicis ad eius obsequia recipiendis permittetur vsum pilei clericalis, sed solis antecepitis in quibusdam prouinciis indulgeretur. Et quia singulati Dei & Societatis beneficio, ad sui virtutis Congregationi generali, septima quidem, tanquam Elector R.P. Muij Vitellefci, missus à Prouincia Polonia, octaua vero tanquam Elector R.P. Vincentij Carrafa, missus à Provincia Lithuania, possum indulbiā fide tanquam præsens & oculatus & auritus testis, hic inferre veram huius rei narrationem.

Inpri-